

BLAVIER, Emile (Sint-Truiden 11 mei 1884 – Sint-Jans-Molenbeek 10 augustus 1946).

Studeerde Germaanse filologie aan de Leuvense

universiteit en was leraar aan de koninklijke athe-
nea van Ath, Brussel en Hasselt. Tijdens de Eerste
Wereldoorlog werd Blavier als soldaat krijgsgevan-
gen genomen. Van 1921 tot 1945 was hij katholiek
volksvertegenwoordiger voor het arrondissement
Hasselt-Sint-Truiden, nadien tot zijn dood senator.
Daarnaast was hij gemeenteraadslid en schepen
van onderwijs (1921-1934) in Sint-Truiden.

In 1924 kreeg Blavier bekendheid via een debat met
de Vlaams-nationalist **Herman Vos**, georganiseerd
door de Leuvense studenten. Als lid van de **Katho-
lieke Vlaamsche Kamergroep** verdedigde hij er
Frans van Cauwelaerts politiek en onderstreepte
hij dat het **minimumprogramma** na de wapenstil-
stand in 1918 de V.B. nieuw leven had ingeblazen.
Het had bovendien Vlaamsgezinde krachten verza-
meld rond de **katholieke partij**. De taalwetten
waren volgens hem de enige mogelijkheid om de
Vlaamse kwestie op te lossen, anders kreeg men re-
volutie of **fascisme**. Typerend voor de opstandige
houding van de Leuvense studenten was dat Blavier
het minimumprogramma moest legitimeren, ter-
wijl Vos' kritiek openlijke bijval kreeg. Blavier
legde enkele wetsvoorstellen voor **amnestie** en het
wetsvoorstel voor het taalgebruik in het middel-
baar **onderwijs** (1932) mee neer.

LITERATUUR: *Het debat Blavier-Vos te Leuven, 1924.*

BERNARD VAN CAUSENBROECK